

være for stor, eller, om den end kunde være det, at den dog var i højeste Grad nødvendig. Naar saaledes Talen var om Amtmandens Stilling til Laugthinget, da syntes den ærede Minister at ansee det for en ligefrem Sætning, at den Stilling, som Amtmanden har i vore Amtsraad, maatte kunne afgive det bedste Mønster for den Stilling, hvori Amtmanden skulde staae til Færøernes Laugthing; men allerede dette synes mig at være en besynderlig Slutning, da jo Amtsraadens Sammensætning og hele Forhold ingenlunde er Noget, der er udsprunget af Danmarks nuværende Forfatning, eller kan fryde sig ved et særdeles Bifald, men det tværtimod er et meget stort Spørgsmaal, i hvad Stilling, dersom Amtsraadene skulle vedblive, Amtmanden herefter vil komme til at staae til dem. Men ikke dette alene; den høitærede Indenrigsminister syntes slet ikke at have bemærket, eller dog slet ikke at have ændset den Indvending, som mig synes med fuld Ret blev gjort af den færøiske Folkethingmand mod den Stilling, der er tiltænkt Amtmanden til Laugthinget. Den ærede Minister omtalte nemlig ikke med et eneste Ord, hvad den ærede færøiske Folkethingmand især ankede over, at nemlig, medens Amtmanden paa Færøerne skulde kunne tillintetgjøre enhver Beslutning af Laugthinget, saa skulde han om Alt, hvad han paatog sig foreløbigt at bestyre, naar Laugthinget ikke var samlet, kun give en Underretning og slet ikke staae til Ansvar. Ved aldeles at overse eller forbigaae dette, synes det mig, at den høitærede Minister ligesom erklærer, at han virkelig finder, at Amtmanden paa Færøerne nødvendigviis maa have en uindskrænket Myndighed. Endelig forekommer det mig, at den lette Maade, hvorpaa den ærede Minister omtalte den Censur, han har foreslaaet, om jeg forstod ham ret, baade for Valgret og Valgbarhed, at forraade — hvad skal jeg kalde det — Mistanke til enhver Grad af Valgfrihed, og naar han paa den ene Side søgte at give os den Tanke, at Laugthinget, som skulde raade for Repartitionsfondet, maatte bestaae af vederhæftige Mænd, og paa den anden Side at give os den Tanke, at han havde sat Censur saa lavt, som det var muligt, og da fortæller os, at idetmindste i hans Tid var den sædvanlige Afgift til dette

Fond for een Gylde Jord 2 Sk., saa synes det mig, at, dersom han ikke havde taget sig det meget let, maatte han see, at det ene aldeles ophæver, hvad der skulde ligge i det andet. Videre skal jeg paa Sagens nuværende Standpunkt ikke indlade mig paa; men mig synes, at, saasnart vi komme til noget mere specielt, saasnart vi komme til en Strid mellem den høitærede Minister og det eneste Medlem fra Færøerne, ville vi føle det Savn, som blev forudsagt her i Salen, hvis vi ikke fik mere end eet Medlem for Færøerne; vi ville jo føle det store Savn af ei at kunne oplyses til et nogenlunde velgrundet Skøn mellem dem begge (Krieger: Nei! Stemmer: Jo!) — ja, jeg veed ikke, hvorledes man kan sige det dertil (Krieger: Jo!) — og jeg maa tilstaae, at der hører meget til blot paa den ærede Indenrigsministers Ord at troe, at han, fordi han engang har været Amtmand paa Færøerne, skulde være en saadan Autoritet i Henseende til Alt, hvad der angaaer Localterne, at han uden Videre kunde bortvise enhver Paastand af en Indfødt.

N. Winther: Jeg skal paa Sagens nuværende Standpunkt blot indskrænke mig til et Par Bemærkninger. Naar den høitærede Minister, under Thingets tilsyneladende Bifald, som Beviis for, at den Censur, han har foreslaaet, var den rigtigste, har anført, at der til Amtsrepartitionsfondet kun svarede 2 Sk. om Aaret af 4 Gylde Jord, skal jeg blot henlede Opmærksomheden paa, at Vidraget til Amtsrepartitionsfondet kun lignes paa dem, der ere i Besiddelse af Jordegods, men at der findes en stor Deel Huusmænd paa Færøerne, der altsaa ville være aldeles udelukkede fra at deeltage saavel i Valget til Laugthinget, som ogsaa at kunne vælges dertil. Forfaavidt man, med Hensyn til at nuværende Lov skal forelægges det først sammentrædende Laugthing, maaskee vil antage, at man kan affærdige den temmelig løst, og jeg har Grund til at antage, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) mener, at der er betydeligt vundet, naar der blot er gjort et Skridt, da skal jeg dertil bemærke, at det vistnok vil møde almindelig Misnoie paa Færøerne, dersom Prov-